

Side ikke været Anledning til at foretage Videre i Sagen". De Betingelser, som saaledes opstilledes, var det aldeles umuligt for Omegnens Beboere at gaa ind paa. Nu have imidlertid disse, Beboerne af fire Sogne, ikke alene lidt et rent pekuniært Tab i 16 Aar, idet de ikke have havt nogen Station, men de have tillige, om ikke min Hukommelse ganske svigter mig, maattet udrede 2 Ningsdaler pr. D. Hartk. for at anlægge en Vej til Lundbye Station, en Vej, som forbinder Amtseiene fra Næstved til Bordingborg og fra Næstved til Præstø. Beboerne have imidlertid aldeles ikke opgivet Haabet om en Gang at komme til deres Ret, og de ere bleve ved med at henvende sig paa de Steder, hvor de troede, der kunde udrettes Noget. Saaledes have de i Aar henvendt sig til Folkethinget med et Andragende om en Station ved Vou, og Finantsudvalget har enstemmig indstillet Andragendet til Bevilgelse. Ved Forhandlingen her udtalte den høitærede Indenrigsminister sig om Sagen, og han ytrede sig da bl. A. saaledes, at han fandt at maatte fastholde den gamle Praxis, og det udviklede han derhen, at Beboerne skulde betale $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne og udlægge Grundene. Efter denne Motivering fra den høitærede Indenrigsministers Side vedtog Thinget ved Afstemningen enstemmig at henvise Andragendet til den høitærede Indenrigsministers Overveielse. Efter at man nu har bragt i Erfaring, at den høitærede Indenrigsminister var villig til at give Afstald paa den ene Femtedel — og jeg veed med Bestemthed, at Beboerne ere meget villige til at afgive Byggegrunde — har jeg, som er bedst Lokaliseret der paa Egnen af de Herrer, der sidde her i Folkethinget, i Forbindelse med det ærede Medlem fra Bordingborg (Nøhr), der er Repræsentant for den Egn, hvor Stationen agtes opført, ikke kunnet undslaa os for at fremkomme med dette Forslag paany for at drive Sagen til den Yderlighed, den kan komme til, saaledes at den nu enten bliver gennemført eller slaaet ihjel. Efter Afstemningen her i Thinget føle Beboerne sig aldeles overbeviste om, at Sagen vil gaa igennem, og da der paa Grund af en eller anden uheldig Manøvre, hvordan det nu er gaaet til, ikke foreligger noget Forslag enten fra den høitærede Minister eller fra Finantsudvalget, have vi følt os moralisk forpligtede til at stille dette lille Vædringsforslag. Jeg finder mig ikke foranlediget til at sige noget Videre om denne Sag, og jeg tror ogsaa, at de Herrer ere temmelig godt bekendte med Sagen. Jeg skal nu blot paa Forslagsstillernes og egne Begne anbefale

dette lille uafhængige Vædringsforslag til Thingets Velvillie, i Haab om, at den høitærede Minister vil gaa ind paa de Betingelser, som Forslaget indeholder.

Finantsministeren (Estrup): Da det Vædringsforslag, jeg har stillet under Nr. 2, ikke er tiltraadt, hverken af Finantsudvalgets Flertal eller af dets Mindretal, har jeg naturligvis kun særdeles ringe Udset til, at det skulde kunne vinde Flertal her i Thinget. Jeg forstod imidlertid den ærede Ordfører saaledes, at Udvalget vilde være villigt til senere — det vil altsaa sige i en kommende Samling — paany at tage et saadant Forslag under Overveielse, og jeg vil haabe, at Resultatet saa maa blive et bedre for Sagen. Forslaget som det er stillet, ligger jo kun paa 800 Kr.; men da det handler om en Rentestergivelse, som begjæres for fulde 5 Aar, gjælder det i Virkeligheden 8,000 Kr. Som Vilkaar for at opnaa denne Begunstigelse er der forlangt fra Regjeringens Side, at der skulde gives fri Kur eller fordres modereret Betaling for Behandlingen af uformuende Patienter. Vandkuranstalten er gaaet ind derpaa, og denne Estergivelse vil kun have en aarlig Værdi af omtrent 1,200 Kr. Det er altsaa klart nok, at af disse 8,000 Kr., som ere begjærede, ville omtrent de 6,000 Kr. komme fattige Vidende tilgode. Det forekommer mig, at det i høi Grad maa anbefale Forslaget. Det er kun med disse Par Bemærkninger jeg har villet anbefale Forslaget til velvillig Grundring hos dette Thing, dersom det ikke, mod min Forventning, skulde finde Flertal allerede denne Gang.

Marineministeren (R. Ravn): Det er blot ganske saa af de stillede Vædringsforslag, jeg anser det for nødvendigt at udtale mig om. Der er for det Første Vædringsforslaget Nr. 42 med det dertil af mig stillede Undervædringsforslag Nr. 43. Nr. 42 er et Forslag, som ganske vist oprindelig er stillet af mig, idet det nemlig gik ud paa at bevilge en Enke en Understøttelse af 200 Kr. ogsaa for dette Aar, og paa Finantslovsforslaget var der et tilsvarende Forslag, men det blev imidlertid forkastet. Under disse Omstændigheder stillede jeg et Undervædringsforslag, som gik ud paa, at man skulde give den paagjældende Enke istedetfor det tidligere foreslaaede Beløb 200 Kr. et Beløb af 600 Kr. een Gang for alle, men det er det, Udvalget ikke har villet gaa ind paa, det har kun villet give en Understøttelse af 200 Kr. een Gang for alle. Jeg synes, at det er temmelig strengt, og at det egentlig ikke